

שלוש פעמים ב'אטריס': כדוגמנית, וכנערת רחוב דיזנוף

בוער לי כלום. אני לא ממהרת לשום מקום, ויש לי זמן. אני רוצה לעשות כל מה שרק אפשר. למעשה, כבר הייתי בכל העולם כימעט. כתבו עלי בכל העיתונים. אולי הגיע הזמן להאיט את הקצב.

יש לי חשבונות בשלושה בנקים ואני אפילו לא יודעת איפה הם, כך שכל הבוקר אני מנסה לחפש ולהיזכר איפה הבנקים האלה. לעזאזל. אני אוהבת לשתות יין ובירה ומתחילה להכניס לתוכי את הנוזלים האלה, התרופות, כבר מארוחת הצהריים. בלי שאני מספיקה להרגיש, כבר מגיע הלילה.

בערבים אני מזמינה מונית ואחרי כמה בארים וכמה פגישות בלתי-מחייבות עם אנשים בלתי-מחייבים, אני נוסעת ל'הפגישה' של אותו ערב. בדרך-כלל זה מתחיל בארוחת-ערב טובה באיזה מלון או מיסטר-ספאר בתל-אביב או ביפו. אחרי כך עוד איזה בילוי קטן, ומה שאחרי-כך זה כבר לא לפירסום.

בסך-הכל החיים עברו עלי יופי, עד עכשיו, ואני לא רואה שום סיבה שהם לא ימשיכו ככה לגנח. כל דבר שרציתי, השגתי. כל גבר שרציתי, השגתי. לפעמים, וזה כדי לתת צ'אנס שווה לכלום, אני מחליטה 'לגדל' איזה פיצפון, בן 26 או 27.

מה שמרגיז אותי הכי הרבה זה גברים שמסתכלים עלי ברחוב בעיניים של מיסגל. אין לי שום דבר נגד סכס, ואני אפילו נהנית מזה. אבל אני צריכה את כל גינונייה-אבירות מסביב לזה, עד שמגישים בסוף למיטה הרכה. אני רואה את עצמי משוחררת הרבה יותר מאלה שמתפשטות עוד בחדרה-המדרגות. המין עוזר לאנשים להכיר אחד את השני טוב יותר, מקרוב יותר ובלי מחיצות. אבל הבעיה היא הדרך, והגישה לעניין, אפילו שזה בעצם לא צריך להיות עניין מיוחד.

אני אוהבת להיות מטופחת ומאופרת עד הרגע האחרון. אשה צליכה לדעת איך להציג את עצמה. לגברים יש בעיות של כסף ועבודה ועוד כל מיני דברים. וכשהם מקבלים אותי בערב, אחרי שה'ציאו' עלי המון כסף, אין שום סיבה שלא יקבלו אותי יפה ומושכת, סכסית וטובה. המישהק בין המינים הוא כזה. יש כללים קבועים, ובוה אני אוהבת לשחק.

עד כאן דבריה של ברכה.
עתה ממתנינים ידידיה הרבים בישראל לראות, אם היא תצליח להפעיל את הקסם הנשי שלה, ואת כל הטריקים הידועים שלה, שבעזרתם כבשה את תל-אביב, כדי לרדך את הסוהרים האנגלים ולהמיס את ליבם של האדונים חובשי הפיאות בבית המישפט הבריטי. שכן אלה יחרצו כנראה את גורלה למשך שנים.

שיהיה לי טוב ואוהבים אותי, אחרי הרבה אנשים שאני מכירה, אני פחות או יותר יודעת מה שאני רוצה מהחיים שלי. אני לא רוצה לרוץ לשום מקום ולא

בקשר לזה גם אמונות תפלות, שאני אפילו מפחדת לספר עליהן. בכלל, עכשיו, אחרי הרבה טיולים בחו"ל על חשבון הרבה אנשים, שפשוט רוצים

הישראלים. חוץ מזה, הישראלים הם שפנינים ומפחדים אפילו לנסות להתחיל איתי. שמעתי פעם שדיברו עלי בחבורה די מכובדת, באיזה בתיקה בדיזנוף, וכמה מבני אותה חבורה אמרו שהיו מתים להתחיל איתי. כשמעתי מי הם פשוט הסמקתי, וזה לא קורה לי לעיתים קרובות.

אבל אם הם רוצים להתחיל איתי, למה הם לא מנסים? כי הם שפנים. הם אולי מפחדים מאשה יפה שאיננה טיפשה מהם. אבל הישראלים לא יכולים לספק לי את הדרישות שלי מהחיים. אני אוהבת לבלות הרבה, להסתובב במקומות יקרים, לטייל המון, לאכול טוב ולגור במקומות מתאימים. מינימום שיהיה מלון הילטון. אבל אפילו לזה אין לישראלים מספיק כסף.

כן אני יודעת שאני יפה, אפילו יפה מאד. יופי זה אולי הפילוסופיה שלי. בזכות היופי נפתחו לפני הרבה שנים שהיו אולי סגורים בפני אילו היתות עם אף נשרי, או קמטים על הלחיים. אני מאמינה שאם השערים האלה נפתחו, הם יישארו פתוחים לתמיד. אפילו כשהאיה מבוגרת יותר, ואולי פחות מושכת, מה שבטוח זה שתמיד אהיה מטופחת ונאה.

„אני משגעת

כל גבר”

5 מרות היופי ולמרות שהיופי מעניק לי הרבה אפשרויות בחירה, אני לא חושבת שזה הגורם העיקרי לכך שאנשים מכל הסוגים ומכל המינים משתגעים אחרי. הפנטזיה הזו שאני יכולה לשגע כל גבר רק עליידי נעיצת מבט בו, או איזה תנועה לעברו. לפעמים זה מצחיק אותי איך שהם כימעט חוטפים התקפות לב ממני.

הסוד? אני לא יודעת אם זה סוד או טכניקה פשוטה. אני פשוט משתנה כל הזמן. משנה את ההתנהגות שלי, ואולי גם את ההשקפות שלי. אם מישהו פוגש אותי במוצאי-שבת וקובע להיפגש איתי ב-איזה מלון ביום ראשון, הוא עלול לחטוף באמת התקפת-לב, כי הוא יכול לגלות לפניו ברכה שוורץ אחרת. שהוא לא הכיר ושהוא לא יכיר יותר אף פעם.

לפעמים אני יכולה להתנהג כמו בת 16, עליוזה, משוחררת, תמימה, הסתרים מעצורים, ברברנית ומתוסכלת. לפעמים אני יכולה להיות בת 40 מרצינה, רגישה, מפוחדת, שקטה, בטוחה בעצמה. לפעמים אני יכולה להיות אשת-חברה מהוקצעת ומבריקה, לפעמים מארחת קלת-לדעת וגסה זה לא מישחק. זה פשוט תלוי במצב-הרוח שלי ובאיך שקמתי בבוקר. יש לי

מלכת הגברים

ידידה בארץ תמהים עתה באם ראינו את ליתוניים לפני מעצרה סיפרה ברכה שווארץ על הסכניקות שלה לשגע גברים ולכבוש אותם. שיטות אלה תעזורנה לה גם אצל השופטים הבריטים.